

MIC. # 9716

IGERET AVRAHAM AVINU.

אגרת אברהם אבינו.

YEMEN: [17--]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

29

Mic. 9716

הוא אשר לא ידע לומר לך מתיים בבקעת רודא בין שהיה
הם באו לעצמות וטבחו לו לאותו דשע על בניו ומה
על אדמתו לו חבירסקס של לו מחיה מתים בבקעת רודא
אמת ואמר חתונה כמה דבבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה
לכות עלם וכו' אמר ל' יצחק יוצק זהב דומה לתק פני שלמותו
עו שאילמלא לה בא מלאך וספרו על פין בקס לגנות כל
גרות ותושבות שאמר דור בספי תלים יתערבנג ששה
זים נעשו בחיות היום אוקן עף הכבשן ונפרץ הכבשן
הומק סידו ונהפך על פיו ונשדפו ו' מלכיות שהיה
מלך מלאת המתים בבקעת רודא וכולהו גמדיה ו' מלכיות
דח' דכתיב ונבו כד נצר מלכא שלח למכנש לאת שאר פניו
אן תחנא דבי ר' בן יעקב אמילו בשעת הסכנה לג' שנה חיים
אז עצמו מן הרבנות שלו שנאמר בארץ אבריה לך כפיתו
סרב ליהון פט שיהון וכדבלתהון וכו' אמר ר' יוחנן גרונ' ים
ז' יום יותר ממלכה כיה עדות שנאמר ענה ואמר הק' חנא
אוצרין ארבעה שד'ין מהלכין בקו נורא וחבל לא איתי
א ור' יודא דירביעיה ד'לה לבר חלהין ותנו רבנן שלושה
זה להם הארץ אליעזר עבר אברהם ויעקב אבינו ואבינו
גרונה / אמר ר' יוחנן דוד שבן דוד בא בן תלמידי חכמים
מעטין והשאר עיניהם כלות בינו ואנחה וצרות
נתנגזרות קשות עתה שותי עדה אשונה סקורה

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

שבייה ממקדית לבאיתנו לבן שצוה שבן דוד בא בו שנה
לאשונה מתקיים מקדית זה והמשרתי על עיר אחת ועל עיר
אחת לא אחטור שניה חייני דעב משתלחין שלישיית דעב גדול
ומתים אנשים ונשים וטף חסידים ואנשי מעשה ותורה
משתכחת מלומדיה ברביעית שובע ואינו שובע באמישית
שובע גדול ואוכלין וסותין ושמתין ותורה חוזרת ללומדיה
בששית קולות בשביעית תלחמות במוצאי שביעית בן דוד בא
אנשה היה שונה חמשים חמשה פנים בתורת כוהנים כנגד שני
תלכותן אחת וצמונים ואמשה ידבעם ק' תנא ז' אומר
אבשלום אין לו חלק לעד שנאמר ויכו את אבשלום וימיתוהו
ויכרו בעדו וימיתוהו לעולם הבא / אנשה עשה צלם משואי
חלק בצדדים ובכל יום ויום היה הורג את לולם כתיב כסלוכתיב
אקלום אומר ז' יוחנן בתחלה עשה פרצוף אחר ולבסוף עשה
לו פרצופין כרי שתראה שכינה ותכעוס / אמת העלה
שמימות על גבי המזבח / אחז התיר את הערוה מנשה בא על
אחות אמתו בא על אמו אמרה לו כלום יש לך הנאה ממקום
שיצאת ממנו אמר לה כלום אני עושה לא לה כעיס את בורה /
אחז חתם את התורה שנאמר צורת עוריה חתום תורה בלומדי /
אמת עבד את התורה / מפני מה לא מנו את יהוה ממש
דרבי חייא בר אבויק דא' חייא בר אבויק כתיב על קולגלתא
שליחיים זאת ועור אחרת / פרירא אשכח יהיא גולגלתא
רהוא שריא בשערי ירושלים והא כתיב עליוק זאת ועוד

אחרי כן ברה והרר נכונ קבדה והדר נכונ אמר דילמא ימי
גולג לתא דליהוקים דכתוב ביה קבורת חמור יקבר סחוב
והשלך מהליחה לשערי ירושלים אמר מלכא הוא ולמא חורח חרעא
לבזייה שדלא כדכח בעיראיו ואותביה בסופטא איתנא חזיתא
נפקא אמרה לעיבתה אמרי לה האי דקתתיה קתניי ~~איהיה~~ דלא
לא מנסי לה שגרתה לתנורא וקליחה כי אתא אמר הייל דכתוב
בלוח שאת ועור חרדת / תרז לא ימכור ארס לחבירו סנדל שלחתי
בכלל שלהויה שחוטה מפני עני ברס אחת מפני שמתעורו ואחת
מפני הסכנה ולא ישג ארס לחבירו חבית שליין ושמן צף על
יהה ומעשה בידה שעיבר לחבירו חבית שליין ושמן צף על פיה
הלך וזיתן עליה חורחין וככנס ומצאה שליין וחנק את עצמו מאן
חורחיס דשמים ליתן תמה שלפניהם לבנו ולבתו של בעל הבית
לא חס כן נטלו רשות מבעל הבית / ומעשה באחר שזיתן שלושה
חורחין בשנת בצורת ולא היה לו לאה ביצים בא בנו ונטל אחת
אחר יתה נפל אחת ונתנה לבן בעל הבית וכך העני וכך העליו
בא הבין שלתינוק מצה אחת בפיו ושתיים בידיו אבטו בקרקע
מת כיון ערצתה היו עליה לבג ונפלה ומתה יתה הוא לבג ונפל
מת אמר ר' הילועזר (בן יעקב על דברי זה נהרגו) נפשות מישר לא
יתא דברימי אמר מים הדאשונים האכילה בער חזיר אחדונים
ונציאו אתהאשה מבעלה כיהתא רבין אמר דאשוכים האכילו
נשר נבלה אחדונים קרגו את הנכש אמר רב נחמן בר יצחק

וסימכר אתה דב יימד חפקה חתם רבין דעלה רכי אבה חתמי חיה
וחיה מתני לחומיה ימעשה בארס אחר שמו כיבוד ספעס אחרי דקקירו
ו יהודה ור יוסי כיסס לארס אחר שמו כיבוד וכשתבוע לו כפר ברס
פעס אחר חצאוהו בסוק ודקו ערשים מבושלות בזגנו ביה אצל אשתו
ואמרו לה בעליך יזה עשתה לנו כיסנו וזה לך סימן שאפלתם היוס
ערשים נתנה להם את הכיס וכשנא בעלה מן העור ספרה לואת
המאורע עמי וגידעה/ אחר לית קיסר לר ידושוע בן חנניה נחש לבנה
נחש מיעבר ומוליד היל לעצב עכץ והר סבי דבי אתונה ארבעות
וילי לג עכץ דנהו מעובדין הין מעיקדא ו עכץ והא מעשעני שמושי
אישון נתי מעשעי קורס והא חכימי חינו אמן חכימי מניהו מי
חפיהו היל זבינהו ואיתניהו לי היל כמהו ששים אבד היל עביר לי
ס פיתא ר ק בסתדי עבר ליה בתי וכל ביתה וביתא שרי ציר ס
בסתדי כימטא יתס על לבי טבאחח השכחיה להוה אבדא דקא עביר
אישון היל דישא אית לך לזבונ אלא אית אעד ליה דישא בבית היל בלבן
יהב ליה לסוף אלהב ליה דישך קב ליה חר דישא דחיותא אכל דישא
אישון לך אלא בעית ראש בקינך סגי אחוי לך כתחא רבי אתונא היל
חסתפינא רכל דמחוי להו קטלי ליה היל דדי כרובא דקניא וכי מטית
להתס זקניה כמאן ררא מתכח אצל השכח דרפאני מגואי ודרפאני
מבראי דאי חזי כדעא דעוילי קטלי להו לגואי ורפאני קטילי להו
לבדאי אפכיה לסנרלי קטלי להו לגואי אפכיה לסנרלי קטולותא
לכלהו אצל השכח ינוקא מלעיל וסבי מתתאי אחר מי יהיבנא שלמא
לדי קטלי ליה הכ סברי אנט עדי פינג דיה ביט לעיל ואנהו לתתא מי
יהיבנא דאנט דשישי ואינבו דרדקי אחר להו שלמא עליכו וילכו אחרו

יהי עבדך אחר לך חכמה רבתי אכל ואחאי למיגוד חכמה חכמו
מדי לך ה' הכי נבעיך נפלתא אמר לך ולחאי ה' שכתו לי כל רבשותו
לצירו בני ואי שכינא לפי אכלו כהמא גבאי רירי בספינתא אמרי האקברה
אחזיל בעי אחתא ולא יהבי לך מאי חזי דאזיל הפק דמאלי חפה שקיל
כמה רצה לך לתתאי לך עאל דלי רצה לעיל על אמר האי נטני מתרמי
יה בת מדליה גברא דאזיקא ושרא מאיחזי דהרדי מושבא אמר להו אזיל
ברא לאגמא קטיל קמא טובא ולא מעציבין קטיל ועם עליה ער דמתרמי
יה חניש ימאלי ליה אימא לן ועילי דסרי ביא אמר להו הוה לן כוכבא
לירי וזה תלי ליה פתקא וכתיב ביה ימאלי פביאבא ימאלי לפא חזי
מאלי ליה וכורכתא מינלדיה אמר להו הינן מלי דסרי ביא מלתא פסריא
מאלי מלתא ליה בעילתא דכורכתא ומי איכא סילתא לכורכתא ומלתא מי
ביא בני לן ביתא באורא דעלמא אמר שם ~~שם~~ דס מלתא בין שמיא לידע
מאלי להו אסיקו לבני וטינא תהתם אמרי ומי איכא יעצני לאסוקי התם
מאלי ומי איכא למבני ~~שם~~ ביתא בין שמיא לארעא אמרי ליה מצניצעית
עלמא הוכא זקפה לאצבעתיה חתלהו הכא אמרו ליה מי ימאלי אמר
יתו אשלי ומשחי אמרו ליה חית לן בירא במדברא עיילה לחתא
יתו פארי שרא ליה אמר להו אפשלו לי חבלא דפארי אמרו ליה
מי איכא דאפשיל חבלי מטארי אמר להו ומי איכא דאמתי בידי
עמרי ברק לחתא חית לן דמאלי דתבירא נחייטין שקל פסקא מינה
צרא להו אמר להו כרבו לי מינה גרדי ואחייטה אמרי ומי איכא
יבא למכרך גרדי מינחייק אמר להו ומי איכא דחייטי דחיא
יעדא דסכיני במאי קעוליליה בקרנא דאמרא ומי איכא קרנא

לחמדה ומישראל רס כי נא תי ה'ה' איתי ליה תרתי ביעי הי זוגתא
ח' ור' יהי זוגתא חוכמת חייית איהו תרי ק'פ'י' הי דע'ז'ל חזרת
וכי ד ע'ז'ל חוכמת חמדו ליה וד'צ'צ'א דמ'יית בביעתה בה'ג'ב'כ'א
ד'נח'ד' חמדו להו בקייט דע'א'י'ל חמדו ליה אח'ר ל' מת'א דל'א ש'ו'לה'כ'ל'יה
חייית ב'ו'ר'י'ה נש'ט'ו'ק לא ה'ו'ה ע'י'ל ב'ת'ר'ע'ל'א חמדו להו מ'ד'א ס'ת'ר'י'ה'י'נ'ו'מ'נ'א
ו'ל'א ש'נ'י לה'י'כ'ל'יה חייית כ'ה'ו כל ח'ר'ו'ח'ר כי ח'ז'י ש'י'ת'ן כי ס'ת'ר'י'ה ס'ב'ר
כ'ל'ה'ו ח'כ'ר'י לה'כ'א ח'ת'ו חמדו ליה לס'פ'נ'א ש'ר'י ס'פ'י'נ'ת'ך ב'ה'ר'י ד'ח'ת'י חייית
ע'כ'ר מ'ע'פ'ל'י'ה'ו כי ח'ט'א ל'ב'י ב'ל'ע'י ש'ק'ל כ'ו'ז'א ד'מ'י'א מ'ב'י ב'ל'ע'י כ'י'ח'ת'ן
ח'ו'ק'ת'י'נ'ה'ו מ'ב'י ק'ס'ר וח'ז'י'נ'ה'ו י'ה'ו'ו מ'ע'כ'ו ח'ל' ל'ח'ו ה'נ'י א'י'כ'ה'ו ש'ק'ל ח'ע'פ'ר'י'ה
ש'ט'א ע'ל'י'י'ה'ו ח'ק' ש'ח ל'א'פ'י מ'ל'כ'א ח'ל כ'ל' ד'ב'ע'י ע'ב'יר לה'ו ח'י'ת'ו ה'כ'ה'ו
מ'י'י'א ו'ח'ת'י י'נ'י ב'ל'ע'י ש'י'י'כ'ה'ו ב'ת'י'ג'ר'א חמדו לה'ו מ'ל'י'ו'ה לה'א'י ו'ח'י'ל'ו ל'כ'ו
מ'ל'ו'ס'ת'ן ב'י'ת ק'ח'א ח'ה'ק'א ב'ל'ע' לה'ו מ'ל'ו ע'ר ד'ש'ח'ו'ט ב'ת'כ'פ'י'י'ג ו'כ'ל'ו ו'מ'ז'ע'ל
ח'ו'ו ר'ג'ן ח'ע'ס'ק ב'ח'ו'ט'ב' ה'ח'ל'ף ש'ב'ב'ז ח'ו'ז'ר'ו'ת'י'ו ו'ח'ו'ז'ח'ת ח'ב'י'ו ב'ש'נ'ת
ב'צ'ו'ר'ת ו'ק'ב'ד'ו ע'ל'י'ו ח'ח'י'ו ו'ב'י'ת ח'ב'י'ו חמדו לו ח'כ'ו'ת'ך ג'ט'ו ח'ו'ז'ר'ו'ת
ו'ד'ו'ס'י'ט'ו ע'ל ש'ל'א כ'ו'ת'ס ו'ח'ת'ה ו'ח'ת'ה כ'ז'ב'ז'ת ח'ו'ז'ר'ו'ת ח'כ'ו'ת'ך חמדו
ל'ה'ס ח'כ'ו'ת'י ג'ט'ו ח'ו'ז'ר'ו'ת ל'ח'ט'ק ו'ח'ט' ג'כ'ז'ת'י ח'ו'ז'ר'ו'ת ל'ח'ע'ל'ה
ש'נ'ח'ת'ר ח'ח'ת מ'א'ר'ז ת'ע'מ'ח ו'צ'ד'ק ח'ש'מ'י'ס נ'ש'ק'ר'א ח'כ'ו'ת'י ג'ט'ו
ב'ת'ק'ו'ס ש'ה'י'ר ש'ו'ל'ט'ת'כ'ו ו'ח'ט'י ג'נ'ז'ת'י כ'מ'ק'ו'ס ש'ח'ט'ן ה'י'ר
ש'ו'ל'ט'ת'כ'ו ש'נ'ח'ת'ר צ'ר'ך ו'ח'ש'פ'ע מ'כ'ו'ן כ'ס'ח'ך ח'כ'ו'ת'י ג'ט'ו ר'כ'ד
ש'ח'י'נו ע'ו'ש'ק כ'י'ד'ו'ת ו'ח'ט'י ג'נ'ז'ת'י ר'ב'ר ע'ו'ש'ק פ'י'ד'ו'ת ש'נ'ח'ת'ר חמדו
צ'ר'י'ך כ'י'ט'ו'ב כ'י'פ'ר'י מ'ע'ל'ל'ה'ס י'ח'כ'ל'ו ח'כ'ו'ת'י ג'ט'ו ח'ו'ז'ר'ו'ת ח'ח'ת'ן
א'ני ג'נ'ז'ת'י נ'כ'ש'ו'ת ש'נ'ח'ת'ר כ'ר'י צ'ר'י'ך ע'ץ ח'י'י'ס ו'ל'ו'ק'ח נ'כ'ש'ו'ר
כ'ס'א'ב'ו'ת'י ג'ט'ו ל'א'ח'ר'י'ס ו'ח'ט'י ג'נ'ז'ת'י ל'ע'ז'ח'ת'י ש'נ'ח'ת'ר ו'ל'ך ת'ה'י'ה

צדקה אבותי גזו לעולם הזה וזמני לעולם הבא שנאמר והלך
לפניך צדקה בצוד יי יאסמך תניא מעתיבין חיים בפני דבנים
אחין שותפין חיים בפני דבנים מעשה באחר שביקש להשתין היה
יצב ודורש בן כן ופין כן יספיק ונבך עה כדריסן ומתחילת חמור ר'
יוחנן בלעם חייג בדגלון אידהיה שבהאמר ולך שני שמעך בעת
דקלוני שנאמר יצביטן עלי אורח בלעם סומא באחת מעיניו היה
שנאמר יתוס העין קוסם באמתו דהו רכתיב הכא נופל וקלוני
עינים וכתוב דתם נופל על המטה מר דומרא אמר קוסם באמתו
מר בדיק דרביטא אמר שבא על איתוננו מתן דאמר קוסם באמתו
כדא מתין לזר קוסם היה באמתו וזמר בא על איתוננו כתב הכא
כרע שכב וכתב דתם בין דגליה כרע נפל שכב / אמר דבה
ברבד חנה כשחלה רבי איעזר נכנסו תלמידין לבקרו אמר
להם חיתה עזה יש בעולין חתילון דהם בוכים ור עקיבא משחק
הגורו לו מפני מה זתה שוחק אמר להם וכי מפני מה זתה
בוכים אמרו לו אפשיך פת שרוי בצער ולא נבפה אמר להם
לכך אני משחק שכל זמן שאני יואה רבי שאין יינו מחמיץ
ותין פסתנו לוקה ותין שמנו מבאים ותין רוב עט ארביש
אמרתי חו דבל רבי עולמו ועכשיו שאני יואה רבי בצער
אני שגנא אמר ליה שקיבה כלום חסרתי מן התורה כולך אמר
ליה לא לימדתנו דבינו כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב

ולא יחטאו ל' אלסכנריי אמר ר' חייא בר אבא אין החולה טומא מחלין
ער פמחלין לוכל' עונותיו שנאמר הסולח לכל עונותיו הרשע לכל
תחלומוכי אמר רב שמואל בר נחמני אמר רב יוחנן כל האדם הטעם
כל מיני גיהנם צול עין בו שנאמר והסר כעס מלבין והעבר קעה
מכשודך אבילו שכונה אי עבות טובה כנגדו עכאמר קדע כקובה
אכז כל עדותיך להם כל המחמין רב ירמיה מרפתי אף מסכת
חלמודו ומוסיק יוכשות אמר ר' יוחנן אמר רבי כל השומע
הזכרת העם מפי חבירו צדיק לנדותו ואם לא טיהו הוא עצמו
יהא בטיוי שכל מקום שהזכרתה שם מצויה שם עניות מצויה
ועניות כמיתה שכאמר כי מתו כל האנשים / רבי פתח חזרות
בשני בצורת ואמר יכנסו בעלי מקרא בעלי משנה בעלי
קמרא בעלי הגדה אבל עמי הארץ אי יכנסו רחוק יונתן
בן עמרם ונכנס אמר ליה רבי פרסני אמר ליקק דיתתאל לאו
היל שניתתאל אם כן במה אפרנסך אל פרסני כבלב פרסני כעורב
אכנסו לאחד שני צא יתיב רבי וקא מצטעד אמר און לי שנתתי
מכתי לעם יאדז אמר לפניו רש בר רבי שמא יונתן בן עמרם
תלמידיך הוא שאינו רוצה ליהנות בכל בור תורה ביקו אחרין ומצטעו
אמר ר' יכנסו הכל רבי לטעמיה דהר אין פורענות כזה לעולם לא
ישביל עמי ארץ / פעם אחת הוצרכו אנשי לודקנא לשמן מינו
לקן כולמוסטמוס אחד אמרו לו לך וה בא לנו שיתן במאה רבא
הלך לידושלים אמרו לו לעזרה לך לגוש חלב אמרו לו לך אצל כלוני
סיה הלך ומצאו טוסף תחת שררהו אמר לו יש לך שמן במאה דבוא

זמני צדיק אחר לומר מתן ער שאמנים מלפני הכשיל פולע לאחוריו
והיה מסקל וכל בדרך אחר לזה יש לו שאת במאה רבוא כמדומה
אני ששחוק שחקו בי היהודים כיון שהגיע לעיר הביאה לו שפחתו
קומקום של חמץ ורחצו בו יריו ורגליו והוציאה לו ספל של צהב מלה
שמן וטובל בו יריו ורגליו לקיים מה שנאמר וטובל בשמן רגלו
לאחר שאכלו ושמן מרר לו שמן במאה רבוא אחר לו כלום היתה
צדיק יותר אחר לזה לא שמן בני דמים אחר לי אם היתה צדיק
ליקח קח ואני אבא עמך ואטול הדמים מרר לו שמן ביא רבוא אחר
לא הניח אותו האיש לא סוס ולא סרה ולא גמל ולא חמור באדף ושדל
שלא שכרו כיון שהגיע לעירו יצאו אנשי העיר לקלסו אחר להם לא תקלסו
לו לא לזה שעמי שמרר לי שמן במאה רבוא והדי נושה בי כח רבוא לקיים
מה שנאמר יש מתעשר ואין כל מתרושע והן רב / מעשה אברהם אבינו
עליו השלום מאה שאירע לו עם נמרוד אחרו שקרם שכבר אברהם
היה נמרוד כופר באמונת ה' ויהיה מתבזה בעצמו והומר שהיה אלה
אנשי זמנו הקר מונעם היו עובדים ומשתחוים לו והיה זה המלך תוכן
נאכס וראה נח מת הכוכבים שיוצא אדם א' בימיו וועמוד כנגדו
הכחיסו מאונתו ולנצחו ויחרר חדיה גדולה ומפחדו מה עשה שלח
חדי הערים והפחות שלו והקיר להם הדבר ואמר להם מה תיעצוני לעשות
זה הולך שעתיד לבא אחרו לו העצה שאנו מסכימים עליה הוה
שתבנה בית גדול ותשים שומר בפתחו ותכריז בכל מלכותך יצול
נשים שהן מעובדות שיצאו לעם ואחרי בואם יבאו גם כן החטת
היו הצלם לשומר ער זמן לידתם ובבוא האשה ללדת יראו אם בן הוה
שחטוהו על בטנה ואם בת היא ואיה ותהא ותתן לאמה מתנות

וירב בישב וצבא מלכותי קרא לפני ככה יעשה להשה אפל
תלך בת ויהי כשעור עצתם שסח שמנה קרולה ער מאד
הכרוז בכל מרינות מלכותו שיהבו כל האומנים לבנות
בית גדול למלך גבהו ששים אמה ורחבו שמונעסאמה ואחר
כלת הבית כריש שיבאו כל הנשים המעוברות לביית הדוא לקנות
שם ער שתלנה שם ובקרי כקריים לקביאם לעם גם הפקיד
על הבית שותדים לשמור את הפתח לבלתי תלכנה גם הפקיד עליהן
נשים מילדות להולידן וגזר עליהן שהבן הילוד ישחטו אותו על
חזה אמו והבת שילביעו את אמה בקרי חסי ורקמה דויעאוק חשם
ויעשו לה כבוד גדול כיכן דוה החלך ויוליכו לביתה והאיד הקיד
שנהגרו על קרבד הזה יותר משבעים אף זכרים וכרחות מלהכי
מעלה הדעת אלו הילדים אמרו לפני הק' צה רבונו סלעולמים הלא
ראית מה עשה דרשע הכופר נמרוד בן כנען אשר הרג כמה ילדים
וספך דאם הדצה על לאחמוס בבפיהם אתר להם קיו שים ירעתי
ולחיתין לא אנוס ולא יישן ודואה אני ויורע הנסתרות והנהלות
יחבל אתם תראו מה אעשה לרשע הכופר הזה כוה שנים יריו עליו
ליסדרו אתר המניש שבזמן ההוא הלכה אם אברהם אבינו עה
ולקחה היש תרח שמו ומהר מחנו ויהי כמשלוש חדשים ומגדל
בטנה ופניה מוריקות אחר לה תרח בעלה מקלך השתי פניך מוריקות
ובטנך גדולה אמדה לו בכל שנה ושנה אירע לי זה החולי שיאמרו
לו קולצני אחר לה תרח דרתיני בטנך שירחה לי שאה מעוברת
יאם כך הוא חין דחוי לעבוד על מצותה חלך אלוהינו נמרוד שסיידו
גל בטנה עשה לה הק' צה כס והלך חילך למעלה תחת רחצה וכעפע

ידיד ולא מצא שום דבר אחר לה ערבת במה שאמרת ולא נראה לדבר
לא ערעע ער שנשלמו חרשי הילד ומרוב פחדה יצאה מן עעיר והלכה
בן דארב רוב לנהר אחר ומצאה עס מערה גדולה ונכסה לעס ולמחר
חזק חבלי יולדה ותלד בן ותקח את המערה כולה מאידה כשמש מאור
ני יילד ושוחה שוחה גדולה והוא היה אברהם אע"ה וכתחה פיה אמרה
לה שילדתיך בזמן הזה עמלך נמרוד הרג כמה ילדים יותר על שבעים
לא בעבורך ואני אפחד עליך מאד שאם ידע בך יהרגך ועל זה יותר
וב שמונת במערה הזאת ולא ידאך עיני שחוט על החזה שלי ולקחה מלבוש
עליה והלבושה יאתו ועזבתו במערה ואמרה יהי אלוהיך עמך לא ידכך
לא יעזבך והלכה לדרכה / אחר המגיד שאברהם אע"ה בעורו במערה
לד קטן ולא היה לו מינקת שתנקהו עכה ושמעיה' בכייתו באשר הוא
ס וסלא גבריל המלאך לחנות איתו וליתת לו חלב כי היה מוציא
חלב מאצבעו הנמין והוא היה יונק ממנה ער שהיה אברהם בן
נים והתחיל ללכת בארץ ויצא מן המערה וילך על שכתי הים וכטבא
אמע ויצאו הכוכבים אמר אוקם הלוהים אחר כך כשעלה עמוד העמר
ראה הכוכבים אמר לא אעבור איתא כי אינכם חלוקים אחר כך השמש
צד אין זה אלוה דאה היריק אמר זה אי ואעבור איתו כשהוא שייך איתו אין
אלוה יש להם מניע עורנו מרבר והנה בא המלאך גבריל ואמר לנו שלום
יד אברהם א'ל עליך שלום א'ל מי אתה א'ל אני גבריל המלאך שליח מן
ב'ה צעה ההי אהלך למעיין אחר שמצא שם ורחץ פניו וינין וקלט והתפלל
ס ל' ית בדריעה והשתחויה אמר המפר א'ס אברהם אע"ה זכרה איתו
תה בכייה גדולה יצאת מן העיר לבקש את בנה במערה שעזבתו שמה
אמצאתו והרבתה לכבות עור עליו והיתה אומרת אולי על צני שילדתי
טרה לחיות השרה לרובים או לאדיות אלא צניס והיתה הולכת על שפת

ונקד ותצא את בנה ולא ידעתהו כי גדל מאור בקומה אחד לו שלום עליך
- והשיב לה ועליך שלום מה את הולכת בלו המדברות אמרה לו אני נצאתי
מן העיר לבקש את בני אמר לה ובכך תי הביאו הבק אמרה לו הייתי הרה
אתרח אישי ובזמן הלידה פחיתי על בני שהיה בבטני שלא יהדקכו מלכינו
נחרור בן כנען כמו שהרג חספר ע' אלה ילדים ובאתי להמירה אחת
בזה ה' ה' וואחזוני צירי יולדה וילדתי ב' ועזבתיהו ב' ערה והלכת
לביתי ותה באתי לבקשו ולא מצאתו אמר לה אברהם אברהם ש' אמרת
שעזבתי לך כמה ימים יש לו אמרה לו כמו כ' יום אמר לה וכי יש בעולם
אשה שתעזוב את בנה קטן במדבר לבדו ותבא לבקש אותו אמר כ' יום
אמרה היא אולי יחנן האל אמר לה אני בכך אבדהם עבא לזה הנהד בעבורו
אמרה לו בני גדלת מאד כ' והלכת על רקליך ודברת בפניך וכל זה בעשרים
יום אמר לה כן שגורע לך אחי שיש בעולם אל גדול ונורא חיוקיים רואה
אני נראך והוא בשמים מלא כל הארץ כבודו אמרה לו בני וכי יש אל
אחר מצלערי נחרור אמר לה כן אחי אלוהי השמים נלהי הארץ ולהי
נחרור ב' כנען ועל זה תלכי אצל נחרור ותוריעי אותו בזה הדבר
ולכך לעיר ואמרה לא עה תרח איד מצאה בעה ותרח הנה שד וגדול
בבית המלך נחרור והלך לבירה מקום אשר המלך שם והשתחוה למלך
אחיה מרים ראשו ש' שיאמר לו הרים ראשך אל המלך הרים ראשך
אל חפץ אל יחי המלך ארובי המלך באתי לבשר אותך על מה שדלית
ואכתת הכוכבים שיוולד ילד במלכותך שיכסיר אחונתך והרגת
עבורו עלם זכרים אבשרך שהוא בני ואמו היתה הרה ולא נדעתי
הריקלה כי אמרה לי אלה היית מחולי הקולמני ובקשתי בטנה ולא

מצאתי

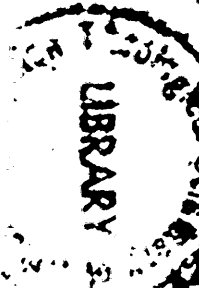
מצאתי סוס עובר ויהי לאסד נשלמו חרשי הילד הלכה מן העיר לנהר
ומצאה עם מערה ותלך עם ועזבה אותן לחיות הסויה ואחר כיום הלכה
אליו ומצאתהו מהלך על ספת הנהר ומרבר כארס גדול ואמר שיש אלוהים
בעמים רואה והינו נראה אחד ואך שני וכסמות כמרור אלוהים בלויים
חרד חרדה גדולה עד מאד ויהי ליועצין ושדיו מה לעשות בזה הילד
אמר מלכינו ולהינו כישי תפחד לעשות בזה הילד קטן ויש במלכותך
אלה אבים שדים עדי מאת עדי יחמשים ועדי עשרות קשופים
אין מספר הקטן שבשרים ילך ויביאנו וישיתנו בבית הסוהר אחר
להם דאיתם מומיכס ילד מעשרים יום הולך על רגליו ומרבר
בכין ובלעונו מבטלד ואמר שיש אלוהים בעמים אחד ואין שני
לו והוא ללה ואינו נראה אחר המגד עכלה שרים שהיו שהיה
תמהו תמיהה גדולה מעלן הרברים ובין כך ובין כך צאה שטן
ברמות אדם לבוש מעי עחור והלך והשתחוה למלך כמרור עד
שאמר לו הרם דאשך ושל חפץ אמר לו מה אתה דואב ולבם
תמיהים מילד אחד קטן איעץ עשה מה לעשות אמר לו המלך וה
עצתך אמר לו תפתח אופדות כלי מלחמה ותתן לכל אחד ואחד מן
השרים והסגנים והפחות ולכל אנשי המלחמה ותשלחם לך שיתצו
לעבד אותך ויהיה תחת ידיך אמר המגיד שעה המלך לכל השמים
ולכל אנשי המלחמה שטחבוהו ויקחו כלי זין מאופדות המלך
וילכו להביא לאברהם אבינו וכחות אברהם שכלו אין עם רב
אמזתהו לערה ופחד גדול מפניהם ויצעק לאלהים שמים שיתלך
מיים כיהוה המציל עני תחזק ממנו ואתה תמילני זהם וישמע
אלוהים את צעקתו וירא את תעויתו ושלח לו המלך ובריא

והיו חתומים אתר לו המלאך מה לך אברהם ומה אתה בוכה לא תירד ולא
תסחר מן האנשים ואלו הבאים עליך כיהאויים עמך והוא יצילך מכל
אויבך / אמר המאד שהקצה חזה למבדיל שישים ענן וערפל בינו
ובניהם ובראותם הענן והחשך והערפל פחדו פחד גדול ושבו לנחור
מלכם ויאמרו לו נסעה ונלכה מחלכותה ובשמוע המלך כך נתן
מעות לכל עריו ועבריו ונסעו מעם למדינת בבל ויהי אחרי נסעם
ויאמר אהים לגבדיל לך אמור לאברהם שילך אחריהם ויאמר
לצבל אמר לו אברהם אין לי צידה לדרך ולא סוס לרכוב עליו ולא אנשי
יול לעשות עמו מלחמה אל קבדיל המלאך אין אחיה עדיך לשום
בר מחלה לא לצידה לדרך ולא לסוס לרכוב עליו ולא לאנשיחיל לעשות
עו מלחמה ולא רכב ופרשים כי על כתפי תרכב ואני אשאך ואען
בבל ויקם אברהם וירכב על כתפו של גבדיל כהדף ענן באותה
עה מצא עמנו בשערי מדינת בבל ואל המלאך יצנס למדינה
קדמ בקולשך וזה הוא האלוהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
ועש אמר ואין שני לו אין לו דמות הקנה ויאילו גוף והוא זה
היה ואלהי נחרור ואני אברהם עברו נחמן ביתו הלך אברהם אבינו
ובכנס בתוך המדינה והכניס באר גדול לכל אנשי המדינה והוא
הים אחר ואין שני והוא אלהי השמים והוא אלהי האלהים ואלהי נחרור
אלם אנשים ונשים ונפח על קה שהגא אמת עם תעידו שאני
ום עברו נחמן ביתו ויהי הוא המלך בשוקים וברחובות ומבדיל
אביו והוא עם מצא למלאך גבדיל אל המלאך אברהם המלאך
ו לאמר שיאמינו גם הם ועידו כזה שאתה מכריז סוף

הוא האלהים אין עור מלצריו והי כשמנוע אברהם את רכב המלך אחר
לצביו ולאמו אתם עובדים לאים כמוכם ותשתחונו לצלם ימות נמרוד
ולא ידעתם כי יש לו פה ולא יר בר עץ ולא יראה זקן ולא ישמע ולא ילך במלך ולא
יש בו תועלת לא לעצמו ולא לאחרים והי כשמנוע תרח את רכביו לך חותם
ברברים והביאם לביתו ויספר לו כלהמאורע שביום ה' הלך מהלך מ' יום
וכשמענה הלך אצל נמרוד והל' תרע אדונינו התלך שהנער בניחש
הייתה ברח מחנו הנה בא ושאלתיו כמה זמן יש עמית הולך בזה הדרך
ה' אמר נסעתי מעם והינס באתי הגעתי הנה והי כשמנו חרד חרד קמל
ער חרד ויחמר לפני הכל לשדים וליועצים ולאכמים להביא לו עצה על
זה הילך מה לעשות עמו ויענו לו פה חרד יחי המלך נמרוד לעולם ויטה
כחזים יכריזו בכל המדינה משתה ושחחה זיתים וכל איש ישמח
בביתו וילבש ויזא בכל מיני לבושים ומשכיות ושתייה כלהמדינה
זהלה ושחחה וגם תעשה בחצר בית המלך החיזונה והפניתי ובכל
מדינות מלכותך ועוצם יכלתיך הגדול יבא כל הארם ויעבור אחת
ויחמד המלך לעשות כן ותנתן רת בבל ובשווקים גברחות וילכשו
כלם כלי יופי ויתקנו אותם בכל לבושי שם ומשי ורקמה וכל מיני
משכיות כסף איש איש כח שר תשיג ירו ויעשו כן והי אחריכ
כשבית המלך נמרוד על כסף מלכותו שלא אחרי אברהם ויבא לו
ואבין תרח עמו ויעבור אברהם לפני הפחות והסגנים עד שהגיע
לכסף המלך אשר הוא יושב עליו ויתפוש בכסף והניע אותו ויקרא
בקול גדול כרברים האלה אי נמרוד הנג עליה כופר בעיקר וכוכ
בלאי וקיים ובל אברהם עבדו נחמן ביתו תעיר ותאמר כמנוני ע

קראו את הברית אשר ותיק עבד ויחכו בקרב והוא חי ולא ימות ולא ייטע
מעיד על עצמו מתאמין שאני אברהם והוא ברא כל העולם כפי שיאמינו
בו וישא את קולו באלו הדברים והנה הצלמים שהיו עם עומרים נכלו
על פניהם ופראותהו וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו
על פניהם וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו וקראו
סבדו ונשאתו לגופו ויקץ משנתו ויאמר המלך הקולך זה אברהם
הא קול אלוהיך ויאמר לו קול זה קול בניה קטנה מקול בדיות ספקטנות
סברא הקב"ה בשעה שהיה אומר המלך נחמד באחת אלהיך אברהם אלוה
גדול ואזק מלך מלכי המלכים ויאמר לתרא אביו שישא את בנו ויסר
מעליו ויקץ לעירו וילכו שניהם יחדו והיה אחי כן ויגדל אברהם ער
מאד שיהיה מוצן כענה ותרא אביו חלה ויאמר אל בנו קולך ואברהם
באייכם בני תחברו לי אלו שניה הצלמים שאין לי מעות להוציאני ויגדל
זרע ומכר את הצלמים והצית מעות להוציא את אביו וילך אברהם ויקרא
צני צלמים ואחרים לתכרם שם חבל על גרונו וכניהם ארצה והיה
חכם ואומר מי הוא זה שיקנה זלם שאין בו תועלת לא לעצמו ולא לאחר
דבר לטוב וגם ישלו כהולא יצר עין ולא יראה כגלים ולא יהיה
לא יראה ושמע וכשמע אנשי המדינה את דברי אברהם תמהו ער
וד והיה המלך וכל נפגע שקנה אחת המלך לו בחייך אברהם יבחר
עלם אחי טוב מאד וגדול לעבדו ולא הבן אחר לה אברהם שקינה
ינה חייני יודע בהם מעלת לא בגדול ולא בקטן לא לעצמו ולא
לדו אחר לה והעלם שלקחת מאחיהו לטוב היכן הלך אברהם לו
והגביום הליההזה וגבון אותו בעורני בבית הירחן אמר לה
טע תעבדי לעלם כי יקח לעצמו לא הציל מן הגביום כש
ל לואחים מרעתם ולך הזקינה השוכה וכיצד תאמר שהעלם

בדית שהיא חלוקת עולם הוזה חלקה למי לא היציל את עצמו מן הגבויס זה
ואם צלם אין בנות ועלת לא לעצמו ולא למי שיעבור אותו חמרה לו
דינה חכמה ברהם כרברך למי מעבור אל תעבורי לא להי אברהם
אחלהים וארובי הארונים בורא שמים וארץ היס וכל אשר במ
אחלהי נגדור ואהי תרח ואחלהי מזרח ותערב רוח וצפון ומי
ונגדור הכלב שיעשה עצמו חלוקה לעבור אותו חמרה הזקינה מכה
ולא מעבור כיום אלהיך חלהי אברהם ואם מעבור אותו מה תעלה
יה לי חמרה לה כלמה שגכבו ישוב לך ואם תצילי נפשך מביה נכס
עדה הזקינה מה חומר כרי להציל את נפשי משחת חמרה לה חמרה
הוזה חלהים בשמים מחעל ועל הארץ מתחת ימי ואלו שני חמיות
חמיה הוזה חלהי לא ידחה מנות וגם חנה אברהם עבוד נאמן ביתך חמרה
זקינה מכה ולקח חנה חמרה כרברך ואעניך על עצמי שהי הוזה
חלהים בשמים מחעל ועל הארץ מתחת נחתה אברהם נביאן ואחמין
שם ית וברך / חמר המקור ששבה בתשובה ונתחרטה על
שעברה חת הצלמים וחמרה שגם מצאה דגבויס והשיבו לה דגבויס
וגם הצלם חנה עשתה זאת הזקינה לקחה חבן צידה והכוח על ראש
הצלם וחמרה חמרה ולמי שיעבור אותו עור כי אין בך תועלת ולא
למי שיעבור אותו ויצאה מביתה בשוקים ובחובות והיא צועקת
וחמרה מי שרוצה להציל את נפשו משחת ויצליח בכל מעשיו
יעבור לאחלהי אברהם / חמר המהר עהזקינה בכל יום צועקת
שיעצב בתשובה חנשים ונשים הרבה שמע החלך שמועה

זו שלח חזקיהו והרחוק לפניו חמד להנה עשית כי שטית מאדרי עבודתי
למה לא תעבדו יחתי שאני אלהיך ואני יצדתיך את מכתניך בימי
השיבה ואמרה אתה מן הפוגזים ואתה כופר בעיקר בלא חזק ואני
פני ואתה אכול מטובו ותעבדו לאחרי ותכפור בן ובתודתו ובאברהם
עבדו ויהי כשתוע החלף את יבדוה צוה להרקה והרגו אותה ופתי
ורהב לבבו תבדיק ותמה על שצמחו ולא ידע מה יעשה עם אבדכם
שהפסיר אתונתו כי רוב המון העם האמיט בלדי אברהם ובראות
השרים שלו היגון אשר שם בלבו וכשדמעם רבדיו אמדולו קום
מהרה וקלכת אל המקום אשר היית הנלך פעמים אחרות שתכריז
סכל אנשי המדינה יעשו זימים משתה חוס טוב שישימו עליהם
כל החכמים ובגרי משי ודקמה ואבנים טובות ואבנים יהדות
שלהם ויעפיה ואבדים אחרים וכל כלי זהב וכסף ומאכל ומשתה
וכל מיני מאכלים וכדמות אברהם אתה תהיה להעושר ותקוף אנשי
רוב המדינה ורוב עשרם יצא ליכנס תחת המוטף ויהי כשמוע
השמועה נמדוד שמח שמחה גדולה ויבא עצה וצוה שיכדין
אל כל אנשי המדינה ללכת אל המקום אשר היו רקינק לצא
עם שנה בשנה כמן ויציאו עם הצלמים ויעשו עם ימני
משתה ושמחה זיוס טוב יותר מחמה שהיו רקיילים מקורים
ויהי בתוך ימי המשתה ויאמר המלך לתרח אבי אברהם להביא
את בנו לרחות גדולתו ועושר כצור מלכותו ורוב שליו ועבדיו
היאמר תרח לבנו בני אברהם בוא עמנו למדוע המלך נמדוד
להינו אמר אברהם היני יכול לצאת לעם אלו תרח אכתי שב עם
הצלמים עי בואנו מעם ויעש כן וילך תרח וישב אברהם עם
הצלמים וגם צלתי המלך היו עם וידא אברהם אשר הלך

המלך אל בית הושע אשר לו ויקח צידו גדען וכדמותו צלמי המלך
ושבים אמר ה' הוזה האלהים ה' הוזה האלהים וישליכם מעל כסאם
אדמה ויך בהם מכה גדולה בקדול החל עבקטן כלה לזה קטן
יזו ולזה קבלו ולזה כדית ראשו ולזה קימא עיכו וכלם נעבדים
ועצא אבד הים ויש למר ימי המשתה ויצא המלך אל צמון
וקורס זה כעשבר הותם שם הגדען ציד גדול הצלמים וכדמות
המלך את צלמיו שבנודים אמר מי היה פתן ומי הוזה אשר מלחו
לבו לעשות ויענו כל העם בופים ויהמרו ארוננו המלך מעד
לך שאברהם היה יושב אצלם ושמענו שהיה משבר להם ויצו
המלך להביא את אברהם לפננו ויביאו אותו ויחמר לו המלך
למה שבדת את זה ונחמר אני לא שבדתי אותם לא שיבד אתם
כי אם הגדול שבהם הלא תראה היות הגדען בירו ולא תאמינו
של מחכו והוא יגיד וכשמעו וצדיו חרה לו ער מות ונחמר
להולצו לבית הסוהר לבלתי תתלו פת לאכול ולא מים לשותות וזמר
המגיד שאברהם אבינו ע"ה בעורו בבית הסוהר נתן עיניו לעמים
ויאמר ה' אלהי אמתה יודע הנסתרות ואמתה ידעת כי לא תאמינו עו
הנה כיום של עצורתי והקבץ שמע את תפלתו ושלא לו המלאך
גבריל להושיעו מיד זה ובלב ואלו שלום עליך אברהם אמר
ואתחת כיה אלהיך עומך בשעה ההיא נראה לו מענין צנסיים
אמר ושתי מחכו והביאו המלאך כלמני מאכל לאכול וישב
עמו כרי לליתו עבה תמימה ויהי אחרי השנה הריגו צמון שדי
המלך ויועציו לאכול ולשתות עם המלך ויהי אחר המלך לצנות לו
היך גדול ולהכריז בכל ארצינו שכל מי שאחז חפץ לעבור

עבודת המלך שיחלץ אלה בית הזה עמים הרבה יי שיחלץ כל התקום
עמים מה לטה ואחד כך יבעיקו העמים באש עד שתעלה הסלחבת
לשמים ותשלך בתוכה לאברהם ובזה יחמינו לך לעולם ולאתפסיד
אחונתך וישמח המלך על העצה הזאת כי עצה שמה גדולה מזה
ויצו לכל העם לאמר כל איש ואשה נער ונען אשר בכל מדינות המלך
יבואו עמים אלה בית הגדול הזה אשר בנה עד מלאתו ויעשו כן כל
העם והמלך לקביל את העמים אלה בית הזה כי נקרא בשם שמים
ובכל זאת אברהם עומד בבית הסודר ויצו המלך לעשות כפיין גדול
בתוך הבית אשר בנה ויבליקו את העמים בתוכה והנה עלתם לקביל
עד לסמים עד שכל העם פחח חרוב האש שזה אש בית המלך
ואמר לו הביא לי את ארבע אצבעות להשליכו לתוך הכבשן שלקחתי ממך
עד בית הסודר לפני המלך להשתחות לפניו ויאמר לו איך תשיל אותם
אדם שזה לו עכשיו שנה תמותה שעתה בבית השדה שבה תמותה
ולא הביא לו שום אדם להשליכו מים ולא שום מאכל בעולם
אל שפך מלך לבית הסודר ותעשה אלקים יעשה עמנו ואש ליכו
באש ואם את יותר טוב ותקצרו ולא ילכו שמועדי הלך עד בית הסודר
לפתח הכור גיבא בקול גדול נחזק אברהם אתה חי או את ויען אמת
אנכי חי אמר לו מי נתן לך אכילה ושתייה עד הנה אמר לו והחילני והשקני
מי שהוא יבשר כלל הוא אלהי אלהים ואדוני האדונים עושן
נבלאות לבדו וגם הוא אלהי נמרוד וזהו תדח אלהי כל העולם הוא
זן ומזין ומסדנס לכל רואה ואינו נראה והוא בשמים אמר על נמצא
בכל תקום ומשגיח בכל הכרעים ויהי כשמוע שר בית הסודר
את רביו ויאמר גם הוא בלהי אברהם ויאמר אלהי אברהם הוא זה

והיום ואני אעיר על צד וגם אתה עבדו וכביארו האמת ונמרוד הוא משקר
ויאמרו כן ויגידו למלך לאמר קנה שר בית הסוהר מעיר עלמלהי
שרהם שהוא אמת ואברהם עבדו אמת ויתמנה המלך מאד וישלח
ויאמר לו תהי לך שר בית הסוהר איך כפרת בו ואמרת שאלהי
דבר אמת וגם חברהם עבדו אמת אצל לו שכן הוא אמת ואמת
לך נמרוד כופר באמת וכראות המלך את עבדו שר בית הסוהר
עצב אל לבו מאד ויעלה חמה ויצו לפגוע באיש הזה להמיתו ויצעק
בבית הסוהר בפגוע בו ויאמר ה' הוא האלהים הוא אלהי כל העולם והלהי
מרוד הכוכר / אמר המגיד שהסייף לא היה חותך בעלורו ויותר
היה מלה בסייף היה מעבר הסייף תמה הללך מאד ויצו להביא את
בדהם להשליכו בתוך הכבשן הלך אחר מן הערים והביאו לפניו ואמר לו
עלך תשליכהו לתוך האש הגדולה ויהי להשליכו ותמנה אש מן הכבשן
תשרות אותו ויהי להשליכו מלפני נמרוד גסכן בשנתו וכל מי שהיה
וקח אותו להשליכו באש נשרף עמו רבים לאין חקר ואין מספר
באש השטן כראות איש וישלחו למלך ויאמר לו מה לך מעל ומה
תדעה אמר לו אי עזך עצה להשליך לאברהם נתוך הכבשן תעשה
ת בולה והבא לי עצים הרבה ומסמדות וחבלים ואני אעשה לך
טרצקן שמתך תנועתו תשליכהו בתוך הכבשן מרחוק ולא
שרוף האש לאיש אחר וישמח המלך מאד על העצה הזו ויצו
בעות כן ויעשו הטרצקן ואחר אשר השלימו לעשות ניסו אותו
בעצים בפני המלך עד שיתלא העליכו בו חבנים למך
אש מה הנקדא טראכוקו ויקחו את אברהם לעה איד השדדו
זרועו וכידיו ורגליו בקשר חזק וישיתו אותו צמור הטרצקן

להסליכו וכדמות אברהם אלה אף קשרו חותק נשא עיניו לשמים ואמר
ה' הוא אלהים אתה דומה את אשר הוא עושה ביהרשע הזה גם תלמידי
תלמידי מעלה אמרו לפי ה' ק' ב' רבונן שלעולם חלא כל הארץ כבודך
הלא דחית מה עשה הרשע הכופר ומדור בעבדך וכביאך אברהם אמר
ה' ב' אף לא הרע ואנכי יודע כל הנסתרות אצל אלהים אני לכם נקמה
במאדור הכופר ואע"ל את אברהם עבדי אמר התקיד שהשטן בא אל
אברהם כד תות איע ואמר לו אברהם חס תרצה להג'ל מאש נמדור קשתות
לו והאין בו ניהי כשתוע אברהם את ידי השטן ויאמר לו יאמר ה' בך
השטן פחות נבזה מדור כופר ויזא תלמידי ותבא אמו שלא צדהם לנשה
לבנה קורם שישליכו אותו לכבשן ותאמר לו בני השתחווה לנמרתי ותכנס
תחת אבולטן ותכצל מכבשן הקש אמר לה אברהם אחי אחי תלכי תעלי ורחמי
חותה מעליו ויאמר לה אחי אש נמדור תכבה אותה האים אבל אש אלהים
לער לעולם אינו מושבה ואים לא יוכלו לכבותן וכששמעה דבריך דברי
דריקים אמרה לו האלהים אשר אתה עובר הוא יעילך מאש נמדור ויהי אחרי
כן עשימו אותו בכף הטראבוקן להשליך אותו לתוך הכבשן ומלאכי
הערת בקשו רחמים תלמידי הק' לה' להצילנו מאש נמדור ויבא אליו
גברי' ויאמר לו מה אברהם תעילך מזה האש הלא האלהים אשר אתה עובר
אלהי שמים וארץ הוא יעיליכי וכדמות הק' כוונתו הטובה פלה אליו
ברחמים ויאמר לאש היא קרה ושלוה על עבדי אברהם אמר התקיד
שאם נכסז בלא מים והעמים ה' צ'ו ציץ וכולם רגעימו פירות וכל עץ
יתן פדיו ושכ הכבשן כמו גינת ביתך המלך ויען המלך ויען המלך
ואת האלפים יושבים עם אברהם בתוך הגן ויאמר לאברהם נסוף
יזלמה יודע שההשמיטה שולטת בך ולא עמ' שאתה מלך
יעם שאתה בתוך גינת ביתך ויענו כל שרי נמדור ויחדו לתלך
לא אחינינו אף זה כישוף כחם יכולת מלוח גדול אלוהי אברהם
ואין אה זולתך אחרי לברו ומחזנו מעידים על שק ואם שחברהם

עברו באמת ויחמינו בשעה הקיימת כל שרי נארוך וכל עמו צדקה ואלוהינו
אברהם ויחמנו ה' הוזה הארץ בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד עול / ראה קרח וערית כשהיו בשלום עם אשה רבינו עה
היו חיים רצו לחלוק גרמנו להם המות ותרע כמה קשה המחלוקת
לפני הקב"ה רבמעישה העגל שהיו בשלום לא נכסק המן עד שהקדימו
אמרו לפני העגל ~~במדת~~ ובמחלקתו שלקרח לא ירד באותו היום להקצו
ראה כמה חזוב השלום לפני הקב"ה וכמה שצדקו המחלוקת / גם לרז"ל
בד' ימי בראשית נאמר בהם כי טוב לבד ביום שנתפלגו המים שלא
נאמר בו טוב לפני שכל רבד מחלוקת שצדקו לפני המקום / ראה שהמחלוקת
מטריח גופו של צדיק מכהיבו וצערו וכיון שכועס נכבדים עליו אמר
ועוז פניו ישונה וחלמים בהים עלץ כנודע דלא פודקמות איך תריכוכ
ראה אף העומר בשלום רבוהו בנחת מעשין בה שקט שמח וטוב לב
ופנו מאידות קל המרוצה ישן בבטחה חיון חיים ערבים ומתוקים עברי
לבורחו רחין לומניעה מלעצרו / ראה חתינות שלום הם ארבע לומר שגורם
השלום קיום ברעתו של צדיק להשכיל במושכלות בשם הויה שהם י
חתינות עבה) נברא כל הנבראים והשלום גם כן קיום י פינות העולם
וקיום י היסודות אסומים ורוח ועט שכל ~~בהם~~ הפירוד כנזכר
וגרם שלא נאמר עליו ועל ארבעה לא אשיבנו כי מי שהוא מורכב
בשלום שהן י חתינות מעביד על מרומיו מפניה שלום וכל המעביד
של מרומיו מעביד לו על כל פשעין ונמצא שלעולם אין בידו עון
כדי לבוא לכלל ועל ארבעה לא אשיבנו ראה בעיניך שהמחלוקת

מתהלך עי' שֶׁקֶטָן עוֹמֵה חֲזָקָה עִם עַי שֶׁמִּקְדִּיחַ לְהַרְוֵה נֶפֶשׁ לִבְךָ
אֵין לְהִקְלִיחַ פִּלְעֵל מַחְלוּקֵת קָל וְצָרִף לְבַטֵּחַ מִיָּד וְלַעֲיִם שְׁלוֹם בְּמִלְחָמָה
וְלִמָּה לֹא יִחַץ לְאֵרִים שְׁלוֹם וְקָם עִם כָּל הָאֵרִים מִי שֶׁעֲתִיד לְהִיּוֹת לוֹ שְׁלוֹם
בְּקִבְלֵ עִם אֲבֵנֵי הַשָּׂדֶה וְלִמָּה לֹא יִתְחַבֵּר אֵרִים עִם חֲבִירוֹ בְּחֻקֵּי בַת
מִי שֶׁעֲתִיד לְהִתְחַבֵּר פָּנָיו בְּקִדְקַע לִמָּה לֹא יִדְבַר יְדֵבֵר שְׁלוֹם דְּבָרִים
מִתּוֹקִים לִחֶץ מִי שֶׁעֲתִיד לְבַקֵּשׁ מִיָּד מִלֶּאֱחָךְ לְהִנְיָחוֹ וְלִיָּנוּ דוֹעָה לִמָּה
לֹא יִרְדֹּף אֲחֵרֵי הַשְׁלוֹם מִי שֶׁעֲתִיד לְרַדְפוֹ דָּמָה וְתוֹלְעָה וְלִמָּה לֹא
יִחַבֵּק אֵרִים לְחַבֵּירוֹ וְלִהְיָאֵת אֲהַבַת שְׁלוֹם מִי שֶׁעֲתִיד לְחַבֵּק עִפְרָה
וְלִמָּה לְהִלָּבֵן פָּנָיו לְחַבֵּירוֹ לְהִרְחֹוֹת פְּנִים צוֹחֲקוֹת מִי שֶׁעֲתִיד
לְהִדְאֹת עֵינָיו עֲצוּמוֹת בְּקִבְרֵ כִּשְׂמֵעַכֵּל הַבָּשָׂר מַעֲלִיָּהִם וְלִמָּה
לֹא יִתְקַבֵּל וְקָטָן מִי שֶׁיִּלָּךְ לְחֻקוֹם סֶקֶטָן וְקָרוֹל עִם הוֹאֲוִלְמָה
לֹא יִדְבַר רְכוּת מִי שֶׁאֵין מִלָּה בְּלִשׁוֹנוֹ בְּחוֹתָו וְלִמָּה יִגְבִּיר בְּקוֹל
כַּעֲסוֹ עַל חַבֵּירוֹ מִי שֶׁאֵין יְכוּלֵת לוֹ לְהִדִּים קוֹל בְּיוֹם הָיִץ וְלִמָּה בְּכַעֲסוֹ
יִכָּה חַבֵּירוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לְקַבֵּל מַכּוֹת שֶׁלֹּא יִלָּךְ הַחַוֵּת וְאֵין מַצִּיל
וְלִמָּה יִהְיֶה אֲחֵרֵי לְחַבֵּירוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לְשַׁנּוֹת כָּל אֲמִרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
בְּחוֹתָו וְלִמָּה יִתְבַּקֵּם מִחַבֵּירוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לַעֲשׂוֹת בּוֹ נִקְמָוֹת
בְּחַשְׁפֵּי גִיהֶנֶם וְלִמָּה יִבְזֶה יָתֵת חַבֵּירוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לְקַבֵּל בְּזִיזוֹנוֹת
עַל עוֹנוֹתָיו וְלִמָּה יִקּוֹם לְהִרְיֵם יָד בְּכַעֲסוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לְהִיּוֹת
נוֹטֵל בְּלִי קִימָה לִמָּה לֹא יִרְחֹם מִי שֶׁעֲתִיד לְבַקֵּשׁ דַּחֲחִים בַּעַת
צָלִית נִשְׁמַתָּ לִמָּה יִרְדֹּף לְאֲחֵרִים מִי שֶׁעֲתִיד לְהִיּוֹת נִרְדָּף
תִּלְחָכֵי חֲבֵלָה לִמָּה יִחַדֵּק שֵׁן לְאֲחֵרִים מִי שֶׁיִּחַדֵּק סִינֵי וְיִחַדֵּק
אֲדִיתָה לִמָּה יִרְמוֹז עֵינָיו בְּחַמְלָה עַל חַבֵּירוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לְרַחוֹם
לְאֵחָךְ הַחַוֵּת מִלֹּא עֵינָים וְלִמָּה יִחַדֵּק בְּכַעֲסוֹ מִי שֶׁעֲתִיד לְשַׁחֵם

החזנו על אפוא ועונותיו ופשו חפיה הכין אותו עליהן ולמה יתחזק
בבעטו גבר יחסת ויחלש ולמה ילצק פגו בכעס מי שפכו מוריקת
מטפה שחטיל מליח ימות למה ישמח החנצח חבירו מי שאיננו
לנח ביום דיכונולמה ברח אדם מה ציל נפש כיון שאין יכול להחיל
ופשו ממות ולמה לא יכאבו ויחג מי שפגדו עליו יכאבו ולמה לא
יתחבל באבלו שלחבירו מי שנפשו עליו תחבל למה לא יכסה ערום
מי שיכסו תולעה למה לא יתחבר עם חבירו בעת צרה מי שעתיד
להיות ברר על הר גבוה בקבר למה לא ירחם עניים ואחביונים לחיים
בימי החורף מי שעתיד להיות לחורב ביום ולקרח בלילה ולמה לא
יחכיב מי שיהיה מאכל לתולעה ולמה יבעט ברקלו בכעסו רך
בזיון מי סרגליו בצבל בקבר למה יקלל מי שיהיה מקולל צמותו
באין שלום אמר ה' לרשעים ולמה יהיה זרוני מי שעתיד לעבור
עליו מים הגזיונים למה ישועה יין לחלוק עם חבירו בשכרו וקומי
שעתיד לשתות כוס התר עליה ביום צאת נפשו מגופו / גם למה
הזרם לעבור לצוראן ואלו בטל עבודתו מפני הבושה מה נואם והגב
שהנה הנואם אם תאמר לו חשוקתו שרצונה בעבור אהבתה
שישחיר פניו וייעזר לחוץ לעיני כל אדם וכזה היא מתרצה
לו יתהר לעשות הרצל ולא יעבור בכל תחורר למה עשות
לרונה ולא יחוש לשום בוששה בעולם ולא שיהיה כבורו וגם
אל תהיה אכזר ואם תאמר חותם וכ' צד' כפי יכולתך כל יאמרו
כפי קומו לגילאם בכך לתת ואל תשלקו מחנה שכלה חסלק בנות החורף
יסתלקו ימיו מן העולם מפני שהקצה בוכה עליו בכל יום / בן בן העמיד
המסאלל מכל חכמה רחוק לכלי הנעמן הזה שהחנקו בו מה ישוחכענע

LIBRARY

LIBRARY

LIBRARY

כזנאוותו נענוע גורם להוליך נעימות קול הגורם הריקות והשמחה
כשם שאב רבן מעטנו בבגדים החמורות וכסף וזהב יכפרו
ובמושב הגדולים ינח הוואל בית המשתה יבאהו וכל דואיו חומרים
בו בחשבם כי ממנו הכל ובשלימות לבושו כך שלימות חכתו
ומדותיו וכל זה בעוד שאבין מגעגועו בבוח עושרו ובמות אביו אז
אאבר אמונו מתגלה חדטט ומיעוט יריעתו וכשאר כעץ שתול
במקום אשר חרבו עימיו הולך ואל עד שעלץ נושרות כלם ונשאר
עץ יבש לא יועיל כי אם לבשל קרידה להדליק המרודה והולך נעוץ
והיה פני ירעב בואר להיות פחמיו או בורסקי או נושא סבל אוי לאבואם
סבידתי מדרו בתם ועל מי הוציאו ממון ורבו הידורונות ומוהר ומתק
לרוב נוכים כלימיהם על צרת הבת ועל איבוד ממונם אוי אברה נפט
על סלה חשקו בתח כי אם לזה אשר עלה חרם בידם ראיה בעהז ומכשן
לעזב והבת מיללת ולאביה ולאמה מקללת כי בביתה אין לחם ואין שמלה
אין קול קירוש והבדלה ובליל פסח אין הגדה ככל השדה עד שכולם מיתים
ציגון ואנחה תבירין כנוריע / כך האיש הישר הנותן צתו לתלימדיה
אף שלבושו קרועים זעטופו בלויס דעים ואין מעשים על לבו על זה באמרו
כי אין אלו דברים רבוקים בקופו כי הוא רואה מה שבצרכו וצ' סיד אותו
עצמו מעליו מראה תארו ואור תורתו ובין מלכים יועב את מלכי דבנג
בקהל קרושים דודש ומגידת רינו בכל העולם הולך והוא כמלך על
כסאו כולם מוכנים לעבדו מ כי נים פרנסתו / אריה יומי הוא מתרחק
והטעלים עצלים ובעל הבית רוחק השוכר את הפועלים נתון בני יצרי
אבדרי מתגבר טאש אוכלת אונלי מיצרי ויוצרי שנים אמתים

הטלית יצרי גוזר אק שניב קולו ויוצרי מזקייר לי אזהרות מה יעשין חיי
אשר חלק לו שנידייני גזירות חש אחר איים אדמה כולם ביצרי דבוקים
ארבע יסוד גם המה ארבע אבות נזקקים צדאותי נפש כסוזה תרין
מרה באחריתה גם היא אחר יצרי הלכה נערה שנתפתה רצתי לקום
בהשכמה יצרי יעצני עצות תישן על חטא נעימה תפלת השחר ער
צוות הוכחתני על דוע נאמו והוא בתוכחתי יקוץ רוממתי לפניו כחומי
שלא חזו קורדייקוס / אדברה יום מותי ומתי באתי ולפני מי עליתי באתי
מליחה סדוזה ואלפה אל עמך שוזה ולפני מי יגיד אדם שוזה קויתני שרח
כי נשמתי תברח תולעה תפרח דרכי מיטה ארוצה גולל ודוסף לילעודצה
עם חשכב ולא אצא חוצה היום ההוא חשך וצלמות יגאלוהו ושכנע צלמותו
לא לאו וכדומן על פני השדה תולעה בנתרדה אין קול לחץ פורה זדה לחוי
לא שתי לבני בטני צתעבתי זבעיני כל נמאסתי חבבני ודעי המה
יעזבוני ואקרא שמה אחי ואחותי למה טרף אהיה לשיניהם ויתפרו בי
מעונותם ויחכו עם ילדיהם יחד יבאנו גדורים רמך ותולעה צמורים
לאכול עצתי וקנדי / אחר רב אמש הקבנה ליערז לא יועילו בכס לא
הייסורין ולא התוכחות ולא ההתרחות נלח הגלות ולא ההבטחה ולא
שלטול ולא אדיכות הרוח ולא ציוני ולא קללות ולא חכמות ולא טחמות
ולא בושעה ולא פחד ולא אימת עהב ולא אימת חשבון ולא אימת דין
ולא שמי התולל בגוים ומי שלא יועילו בלמעשים הללו מאבד את
זכותיו ואונעים ומחנן טובות הדבה ושנותיו מתקצרות וקונה עם
דעומז כידין לו כל עונותיו ועונות אבותיו ותפלתו אינה נשמעת
וכל מעשיו מפורסמים ונותן עליהם דין וחשבון וכל שמחה שישאר

בה יצדו היא נעשית לאצל / בזכרון יום המותי אמר אל לבול לבי לבי
הלא ידעת כי לא נבראת כיהא לשונב אל העפר מיום היווך מדוע לא
זכרת מחייך הלא ידע כי כל הימים אשר אתה על האדמה כצל עובר
אתה וכמוץ סוער מגורן וכעשן מארובה ימיך חדושים וחייך קצוצים
וכל אשר יעבור עליך יום או לילה יחסר חלק מחלקי חייך ובכל יום
אתה תקרב אל הקבר ותעוף בלי אבר ומדוע לא ידעת כי עפר אתה ולא
זכרת כי מן האדמה נוצרת ועל מי בטחת בי מרדית ומדוע אתה
נאהד ולא תעלה על לבך יום המד יום אשר תאבר עצתך ונסרחה
חכמתך יום אשר ירבך לשונך באכר יום אשר ישאוך על סתם
יסבלך ואל ארץ תחתית ישליכוך ועל כל מעשה יד ישיבוך ובאבק
תלכה ואשׁיך לא תכבה יום אשר תראה החשבון ערוך והספר
פתח ומאזני משפט זכוס תרעלה בש השם שם תמצא שמריה
ותהמה נפשך בציריה ומה תשיב על זדונותך הלא אז תראה פרי
מעלליך ותמצא מחולך ואם תמות כמות הבהמה ולא הייתה עתך
ליתך חייך מחשבון היה לך לשמוח במותך / אמר יהושוע בן נון פעם
אחת מצאני אלהיו לל זהייתי מהלך בדרך ואמר לי רצונך תעמנוני
על פתח גיהנם אמרתה הן ראיתי בני אדם שחלונין בידיהם ובני
זרים ברגליהם והראני נעים חלונין ברגליהן והראני בני אדם
גאכילים אותם בשדם ובני אדם מאכילים אותם גחלי לתמים
בפיהם יועבים חייך ותולעים אוכלים אותם אמר לי אלון שכתוב
ליהם כי תולעתם לא תמות והראני בני אדם מאכילים אותם
וולדיה והיו מאכילים אותם בעל כל חס ושיבניהם נשברות
קצבה אומר להם רשעים כשאכלתם הגדלהיה מתוך בפיכם

וישמע מן צפס פגא לאכול לקיים מה שנאמר שיני רשעים שכרות
וקראני בני אדם שאשליכין אף אם מן האש לשלג ומן השלג לאש
כדועה זה עז וטעם עמנו מהר להר ועליהם הפתורב אומר כעצמך לשאלו
שני מות ידעם אמר ל' יוחנן כל חלוצך ומלוצך מוכן לפור ענות עונש
עבירה שעשה זה בא ורץ אותו והולך לו וכן השב וכן השלישי וכן
כולם עד שמשליחן לכל העבירות שיש צירו עפ"ל לעולם יכבו
אדם אביו ואמו בכל כוחו ומאכילו ומישקהו ומכניסו ומתעבדו ומלבישו
ומנעילו ועושה לו כל צרכין ולא ישב במקומו ולא יסתראתו רבו
ולא יקניטו ברבים ולא יקטבו לפניו אם הוא עושה כן חיי חיים
טובים ויחריך ימים ויהיו לובנים הגונים ויצליח בכל מעשיו
ואם לאו הרי הוא כופר בשם יתברך ובתורתו ומונעו הטובה
ממנו ואין חיי חיים ואין לו שכר ומאבר עולמו עולם הזה
ועולם הבא ובשעת הדין אומר לו הק' ב' דשעלמה לא שמעת
לאה שצויתך בתורתך ולא באמרוי פי והלכת אחר יצרך הלע
ואחר כך ג' ציף אותך ביד מלאכי חבלה ומצערין אותך ציפורין
דעים ומשאלים ומכניסין אותך לגיהנם ואין לך מנוחה לא
ציום ולא בליה ובניץ מתים כשהם קטנים ופדנקתך מועטת
והשם יתברך יצלינו מרינה שלגיהנם אמן כן יהי רצון /
זו פיהקטן ותצטרך להתפלל לחזור למצב שהיית בראשונה /
בני הוי זהיר בכל עת ורגע לזכור יום העינית ויום הדין וזו מניעה
גרולה לאדם שלא לחטוא עדי חשית של שמתהם קדים ועל בפייה
הם חמין מיים הנוטפים מסד איהאכנים אם ישתה מהם
ימאס בנין / תי שבלע עלוקה כדי שיעליהנה יקח פשע שמים
ניתן אותם על אש ויפתח פיו ויהבל אוחו ענין ו... / העלוקה

מי שנשכו עקרב ימיתה עקרב וינחנו על מקום הנשיכה ניקטו
עליו ויתרפא / אלהי תאכל אכילה גסה עם שתמלא כדיוסף כיהרבה
חללים באים על רוב אכילה / אלהי תדרוך אחר הכבוד ואל תעלה
במעלה שאינה ראויה לך / אלהי תטיל אימה יתירה בתוך ביתך כיהרבה
קלקולים באים על רוב מורא / אלהי תרגיל עצמך לאכול חוץ מבייתך עם
פ כוז הדבה שלא לס עוות מצוה פן יהיה מגונה / אלהי יעבר עם סכלו ויעשה
שלא יקבל דברך ויבזה אותם / בני הוי זהיר בעונג שבת כפי כוחך
ולענגו במאכל ומשתה ובס עוודת הלילה אל תשים עצמך כעני כלאס יותר
מיכלתך עזקה בסעודה שלישית בתוך ביתך והוי זהיר בדבורך ביום
השבת שלא יהא כרבודך בחול כי על כל חלה יביאך האלהים ליתן ריוח שבון
בניהקהר שלא תיכנס בבית חצירך בשעת הסעודה פן תכבד עליו וישלךך /
וכפרט שאעה מספקת לבעליה / בע כשאמה במושב אנשים בלום פין
מלדבר שאין שום כבוד נמשך מריבין דריבוד כי כלה מדבה דברים
הביא חמט וברוב דברים לא יחיל כשע והתנא חמר ולא מצאתי לבנות
שוב לא שתקה / בני הוי זהיר שלא תצא לשוק בלי כדוטה דלאס יעלך אל
נפחם בבית כי כדוטה אחת מציל נכסו מאותו אור ניצול מיר דוצחון
ואה עני מוטל לאות ובאותה כדוטה תקנה לו פת ומחישו ואל תעמע
עלה תקח בשעה שאין לך בלה תקנה משום עממת נכס / בני הזהר לחנוע
דגליך בבית העעיר שאין לך תועלת ממנו פן יהיה חבסה כנסה זו לפוקה
ולתכסול בעת חסדונך / חושך שבטו שונא בנו ואוהבו שיחדו מוסר
הקטן משם משעה שיש לו שכל להביא קערה אביו ואמן אינבים לגעור
בו מן הגעגוע ומן הצחוק שלא יהא רגיל ומלאהים אותם שלא לקלל ולא

יציא דבר מגונה ולא ירים ידו על אביו ועל אמו אמרו במצב קטנה ומרוב
הגעגועים אומרים שקרא קטן ושמים במה שהיא עושה ואחר כך יקלל עד
שיגדיל ויצא לתרבות דעה ויכס ויקללם ואחר כך שונאים אותן תולדים
לו ולהם שיקללון להם הדביות ויאחרו אדוד בטן שגדלו והאב שמכע מאלו
דרך ארץ מנעורין ויצא מן הכלל השם ירדיכנו בדרך טובה אמן כן יהי רצון
יבין מיטד לאדם חוששים להתכלל עם הצבור כל ימי הסבוע ובעבת הם צאין
מע אחר וגם בדק אחר אינם מחזיקים לשמוע ספר תורה ומרבידים זה עם זה
דברים בטלים ולא יענו אמן גדול עונם אנשוא מעשה באחר היה בקש עיני לא
שהיה שור מזומן לעכוס לצחוק כמו שהם יגילים להכות בו ולענותו באותו
היום בלי להגות בא לארס אחר יהוי בחלום וראה אביו ואמר דע בני שבע עוונתי
הרבים גלגלן אותי אחרי מותי בשור והוא השור המזומן למחר לעכויים
וליקורין קשין בצחוק העם הנזכר לכן בני פריי והצילני שאני אברח דרך
מקום פלוגי טרם יהרגוני וטרם יעריכוני ואמה תפרני ולא תחוס על אמונך
ותשחט השור ההוא ותאכילנו לעניים בני תורה כך הודיעוני מן השמים
והרעוני להגיד לך ובזה תחזור נפשי מהלגול בהמה לגלגול ארס ואזכה
לעבור את השם יתברך בעולם הבא המקל בכבוד אביו ואמו או מצה
אותם ברבידים או יזכה אותם או ילעיג עליהם או אינו מכבד אותם עון
גדול הוא חייב להתענות ששים תעניות ויבכה ויציע שק ואמר בכיוון ספר
אמר חכמים לל תשובה בלית תענית שק ואמר בכיה ספר / המרביד בבית
הכנסת יתענה תיום רצופים בין מופלגים כנגד התורה עניתה למו
יום וזלזל בה בדלון בבית הכנסת רבדים בטלים ולא חשע לספרי תורה
שיושבה / כשיחקור המשכיל על טובות העולם הזה יפיר כיכל הטובה

אשר נחלקה לו לא יוליד עמו במותו ולא ידר אחריו כבורו אך יעקב הכל
וילך כבורו לעוה"ה לבד מעובד אחרת הם נחלקה ליה אהבת הבורה
זולתה תלך לבניו כמו שנאמר והלך לבניך ערקיך / הוא ארס זהיר
עלה ושמח עצמו בטהר ורעיקר חיבוט הקבר בא על זה הבטורה
מה שאמרו רז"ל במדרש הצוד תמים פעלו מעור אני עלי שאים וארץ
אין כל בדיה יורד לידי עער זה מתוך שאוכל ושותה ושמת הוא ואשתו
ובניו כי גם אמרו במדרש אב דהם לא שמה בעולמי צוהק לא שמה
בעולמי כל ארס זהיר שלא יענה עצמו ביותר / לאור ארס מצדטן שלים
שאנו מוכל כי אם נעתי מעבדות כי כמה מהדופי לחותם בני אדם
האוכלים בכל האצבעות באשר ראו עיני ונמאסים כל האוכלים
עמו עד שארס לקום ידם תן האכילה מדוב המיאוס ובפרט אטת
הוא מחלל תורתו זהירם לכל דואנו שיאמרו טוב לא היינו תת חוג
להם ואנו על נפשם שהתורה נהפך להם מדורות פתעם בקרבם
טוב להם שלא יצא שם חכם עליהם טוב להם שלא יצאו לאויר
העולם / תנאי האשה ה' כשרה יהיו ובריה נעתי עם בעלה ודרך
תן נשפה דפה לא בקולרם ולא בפעם נחרון אה פן יבער כאש חמת
בעלה עליה ניבא להללה ולבנותה ולהכותה נבאים לפיכך לבבות
והבנים לומדים מעשה אביהם שבראותם לאביהם שהוא מכה
אמלם ומקללה גם הם מקללים אותה ומקללים אותה הרחמן
יפילנו מאשה רעה / אם תראה האשה שבעלה רחוק אל תלבה
עמו בשאלות אע"פ שהם לצורך הבית מאד תצמצם עצמה וכו' /
שחאה שאין בירו יכולת להביא מה תועיל שאלתה נכחאותם שהיא
עמו נודמת באכזריות גם הוא מסיר את בתו מאנה ואת אכזר

גמר ואם הוא מתבייש ממנה מוכרח לעמוד על פלג שתי ררכים ומלצטפן
הבתיות וגונב וחומס וגושל כדי שימלא תאוותה או לשים לדרך פעמו
ביתים נמכרות או נוסל מהדר ונבאן חיות דעות וימכר להן וימות במיתה
משונה ויקבץ בגופם ואין מעיד עלין ונשארת אלמנות חיות כל ימי
חיייה ובעין כיתומים לכה צדקות האשה שבעלה בדוחק תרצה עלין ברחמים
לפני המקום ביה ותפוסהו צדברים טובים ותחזקהו בה בטוחות ערב
ובוקר שירחמו עליהם מן השמים בצדקות או בזכותן מעשה
איש עכה גדול שלא היו לו בנים מתקיימים נכנס לפניה הקצה ואמר
לפני רבוננו של עולם מוסר מה יש לצדיקים בנים ולי אין בנים אל
ופני שנוהגים בעהרה בשעה שמעמלן מפורתיהן הלך והרע שרצו
אשתו וקבלו לעשות כן פעם אחת ירה לטבול ופגע בה מצוקע
וחזרה וטבלה ועלתה ופגע בה גמל וחזרה וטבלה ועלתה ופגע בה
לזכיר ובפעם רביעית גויים ובפעם המישית עדל בששית כלב
בשביעית חמור בשמינית סוס בתשיעית עס ארץ בעשירית ישעיה
לעם אחרת נכמרו דמיון שלה קצה ואמר לאטטרון שר הפנים
זרקתו מצטעדיך ועמוד בפניה פני שאתעבד הלי לך הזאת
ותלך צדיק קדוש וטהור מעיר ירה משטרון שר הפנים וישב
על פתח המקנה וראתה ורצתה לחזור ולטבול אמר לה רעי שאני
אטטרון שר הפנים כבר בא עלבונך לפני הקצה והוא שמדני
לך מיך שאתה שאתה גדולה הלכה ונתעברה אתך ישמעל
אלישע כהן גדול והיה דומה דיוקנו למשטרון מה עשה אטטרון
ה סניף שלו בידוש בעל בריתו לכיכך כל ענה שהיה רוצה
ומעל לעלות אל הרקיע היה מזכיר השם שמסר לו אטטרון

ועלה לכך אמרו בברכות שרבי יוחנן היה יושב על שערי טבילה
שלא יטען אמר אחזיר או בלב ופירש"ל ומנהג שהפוגת ביה"מ
שהולכת עמה לבית הטבילה כשהיא עולה תן הטבילה ל' עקיבא
שמצא ארס מת טעון קיסין ובורח חלה ריס נשל פויבו והקניד לו
שהוא את נקדנו עליו לכרות עצים הוא בעצמו כדי לשדוף אותו
בהם בכל יום זהו כללות המעשה עיי' במקומו באורך כיהנה הגוף
הזה אשר מצא ל' עקיבא הוא הגוף הטמא שעשה עבירות לרין נפשו
בתוכו כמדובר שגוף המת תמצאו לעולם עם בקבר וכשרעים לגוף
הטמא הנעשה מה עבירות מרגיש גם כן הגוף עבד בקבר מסובת
נפש הבהמית שנשאת עמו בקבר כ'ש ל'ל ואחר העלאת הנשין
במשפטי גיהנם מתעכל הגוף הטמא הנעשה מה עבירות הנשית
עולה למעלה וטובלת צנה דינור ונכנסת בגוף הנעשה מן החיות
אם עשה ואם לא עשה מהלגלין בזה העולם כדי שיהיים החיות
לעשות גוף קדוש להתלבש בו אחר מותו זהו דעתו בענין עונש הנשית
עם הגוף / לכן כשתרצה ללמוד תורה בחד לך מקום שם לקירות
המקום בנן לבינים והתקדה עצים קטנים שעם זה אין מקום טוב
שיתן עיניך כגאם עלהספר מלפנך ועלכתובת חידושך שבדרך
יני' שאם תחזיר פנך אל קיר המקום תראה נפשך בדאותם חודין
חודים מליאים נמלים ובצ'לם שניקות עכבדים ואם לתקדה תשא
עיניך תראה בית עכבוש מפסיקיים בן חויר הבית ומתקדה

ועל ידי כך איך מסיר עיניך מעלה ספר וכל דעתך ושיעורך על מה 18

שכתוב לפניך ואז תבין יראתה ודעת קדושת מצא פיון שאין

ידועה ליעדך להסיר עיניך מעל הספר באמריך דחה זה חרש

כאשר יהיו לפנות בארבע דוחות הבית שלא תבכה ותקונך על

הראויניך אמר התנא הקדוש ואז מזה באמרו כך היא רכה שלתורה

פת באלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תושעך ואז שאין

התורה נקנית לא בתענוגי המעכל והשתה ולא בתעלוי האקוס

כיוס על הארץ מיטן והשיכה בבית מושבו היא הרי דתך שושכונ בבית

יחסיים השסלים היותר סמוכים לארץ מעשה באחד עהלק

שליחות העדים דחה בת של בחורים כל ימיהם אוכלים ושתיים ומחלקים

ימותם מכל חת של צם תפך לא היה עבירה שהליכ' וחדרי גנים וכאוס

עשילא גדורו אחור והיו ב' אפלים בכל מה שכתוב בתורה ואצל בתורה

שבעל פה וחלה א' מנס לחות וכשנכנס בקליו התחיל לצעוק בקולו

והיה אומר לעושרים אצל הצילו אותי מזה העומר לפי וחדצו שלופך

צירו לאתוך בשרי חתכות חתכות גס דלא עושים למי שעשה

עבירה פלונית כאשר עשיתי אני עם חבירי עושים לך כך וכך שפנים

וכן היה מזכיר כל מה שעשה עם חביריו והיה צועק חר ואוי ואבוי

ומחלה ומשתטח לפני כלהבא לבקרו שעשירה היה ערבים העם לבוא

שיצילו אותו מהמשפטים התורה לו מלאך המות לעשות בו ולכל העושה

במותו ודברים כאלה רבים עד שהיו מרבים העם לבוא לראות בעיניהם

כל מה שאמרו ד'ל' שרואה הרשע בעשת מותו והן אנשים ונשים מהרהרים

בתשובה והיה בצעקתו כמו ח' או ט' ימים עד שאבי החולה קרא לחכמים

דלכו אצלנו ושאלו מה היה רואה והיו תגיש להם שהיה רואה למלאך

זכרון כולם דאית נמי וחדה לוקה שני עייס המעות רייס לזכרון
זיה עושה לזכרון כדלית אחרת לזכרון שיחמך שמע נער לזכרון
אשר ויחד עלת שכינת עשה חלילה ליה עשות זאת כדבר נכח
חשבו דעוית כנגדו אומר לו שחם נחמך כך יעשדכו שפטיס ולס
אומר נא יצילה נעצר הרוך ואררבה היה מחדף ומג' לך כשהיו
בתיבתו שיתמר שמע ישראל והכזירו אותו ערבוש ולא אבד
אמוע בקול חוריו ויצאה נפשו בה'רו' אינו אומר שמע ישראל ויהלך
אדנות והחכמים נירחו מתנו חיר שלח ירדק בלבן שיהם מטותה
ד כתן / כשנת כשלושך קט בזרוע ימין אומר שלולו תקח לראש
וינו תחבקני / כשלוש סת פי' יחמר יחקני חנשיקות יחיי
אזכיר איין / ואס אנשך רך נירז יחמר יחיותה בדק מא
למים / כשקוריה ותן לספר תורה בשעת הללכן יחמר חשכי יחמר
צדוזה ביה המלך חדריו נגילה ונשמחה בך כמה זאתה חגיג
אשר נגול בהריוס קול בחזות לילה לעוררך משנתך ואתה עומד לקולו
עסוק בתורה כמה ברכות חביר כך בהיותך עוסק בתורה בעבודת
כמה עולץ חגיע לשד החמור והכלב בהינחם נותן סימן להצדק
כמו שאמרו רזל משמחה אהמור עשר בבלבים נועקיס נעל
ידם נחש מבחין לידע אתח שמדות הלילה לעבוד לבורחך סמיה
חבדכיות יגיעלך מהם שגרוו בפעולתם שעברתה מתה אלוהין
מהם לקייס עלי ידי הכלבים ובשר בשדה פורסה לאתכלו
לכלב תסליפן אותן / עור אמרו כל הרקיל לתת שלום לחבירו
יס אחר לאתן עובדא שום בקש שלום וכור ואס נתן ולא דח
זו שלום נקמא גדלן

והעשות את כל דברי תלמודך

19

והעשה ככל אשר יאמר לך אלהיך ואלה מצותי אשר יצונו

ועתה הנה אנו באים אל ה' אלהינו ונאמר לפני ה' אלהינו

בהתור ולבית המקדש בנתת ולפי הצער בדיוח ולא בצמצום

ותמלא את ידי מעושך מתנות נדיך ותשלח צדקה והצלה

בכל מעשה ידיו ובכל נכסו ונכסו ביתו ובכל עסקו ענינו

והננו שומעים לפני ה' אלהינו לחן לחסד ולרחמים בעיניך ובני

ביתך ויודעו ומבין זהו רצון מלכותם מלך ה' אלהינו

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

והיה לנו חסד ורחמים וחסד ה' אלהים מן השמים ורחמים

ה' אלהים מן השמים ורחמים ה' אלהים מן השמים

זדועיק בגדול ופחד אלהים
עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וחדד עליהם שיהיו משותקים
יהי רצון שתקתום ותחתום את פיהם
יהי רצון מלפניך ייני אלהי ואלהי אבותינו שהם כשני
כוח שלי יוכלו לוגע בו ולא להזיקו לא לילד
לנו לכל בני חבורתי יהי רצון מלפניך ייני אלהי ואלהי אבותינו
שתתלמנה שפתותיהם מדבר ותחשבו שפתיהם
אשר שנה אזניהם משמוע ומתנוהג יתנוהג
אשר כלבם והשתותם תשברנה דמיה יבוטשו ואם כלבם
ימנה כלומה יאני לא אכלם הומו ימסו ואם כה חנו כד
דומה ייני וימסו אויבך ימסו משמיון מפניך יהי רצון
אלהי ואלהי אבותי שתשליך אומותי ויחדד
והקצור עליהם לעשות דרכי כלבם ובענין חפצי
יהיים עליו מקש ודאו כל עמו האדע דו שם ייני נקרא נבל
ויחדדו ממך ונאמר לא יחסינו חייב בעיניכם פחדכם
יהי רצון אהיבם עלפני כל האדע אשר תדרכו בה ביום
יהי רצון מלפניך ייני אלהי ואלהי אבותי שתרחם עליו ותחסינו
את לבבו ותחדד את ייני בתי תוך ותתן לו דעה ותחסינו
ובינה בחמלתך ותלמדינו קודמת חכמתך ותחסינו
עמנו ויני שבתו יתן ותקלה לנו סתומים בעצור
לא יבוטשו צפני חכמי עמך ולא אכלם בתוך חסמי
עמך תוך ותחוד את כוננת לבבו ועדיכת שפתי יתלמדינו

03171
ללמנה